

עפ"ת 27189/08/15 - מדינת ישראל נגד עמירם שיינר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 27189-08-15 מדינת ישראל נ' שיינר עמירם

תיק חיצוני: 11210000912

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

מדינת ישראל מערער

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

משיב עמירם שיינר,

פסק דין

בפני ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט משה גינות) בתיק תת"ע 1963-05-14, מיום 21.6.15, לפיו זוכה המשיב מעבירה של עקיפת רכב אחר (טרקטור) תוך חציית קו הפרדה רציף, עבירה לפי 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בתאריך 24.4.14 הוגש כנגד המשיב כתב אישום, כאשר ברשימת עדי התביעה נרשמו פרטי השוטר רס"מ דותן טל שערך את כתב האישום והשוטר לירוי ימיני שהיה איתו בניידת וערך דו"ח פעולה.

המשיב כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לדיון הוכחות ליום 21.6.15, אליו זומנו עדי התביעה.

בדיון ההוכחות נשמעה עדותו של השוטר ימיני לירוי, במסגרתה הוגש מזכר שנרשם על ידו ואילו העד הנוסף, השוטר דותן טל לא התייצב לדיון והמערער הודיעה כי: **"זומן להיום עד נוסף, שוטר בשם דותן טל. נשלחה לי הודעת אס.אמ.אס הבוקר, אני חושב שזה הוא, שהוא חולה ויש לו אישור מחלה ולא יוכל להגיע. אני מבקש לדחות הדיון ולזמנו."** (ש' 15-16, עמ' 2 לפרוטוקול מיום 21.6.15).

ביהמ"ש קמא דחה את הבקשה וקבע: **"עד התביעה טל דותן לא התייצב לדיון, לא הגיש בקשה לבימ"ש לדחיית מועד הדיון ואף אם אניח שהוא לא חש בטוב או חלה, יכול היה העד להגיש בקשה טלפונית למזכירות בימ"ש, אולם לא עשה כן. בנסיבות העניין, החלטתי לשמוע את עדותו של הנאשם."** (ש' 23-26, עמ' 2 לפרוטוקול).

המשיב העיד כי בדרך ליוקנעם נסע כברת דרך בנסיעה איטית של 30-40 קמ"ש אחרי טרקטור רחב בנתיב צר ולא יכל לעקוף אותו מאחר וקו ההפרדה היה רצוף. בשלב מסוים החל הטרקטור לפנות ימינה לתעשיות בית אל, שם הכביש החל להתרחב לשלושה נתיבים ורק אז עבר לנתיב המיועד לפניה שמאלה, עקף את הטרקטור וחזר לנתיב האמצעי. שניות לאחר מכן עצרה אותו ניידת משטרה שהיה מודע לכך שנסעה אחריו.

עמוד 1

ביהמ"ש קמא מצא להאמין ולהעדיף את גרסת המשיב על פני גרסת השוטר שלא זכר את הפרטים אלא הסתמך על המזכר שרשם בלבד וזיכה את המשיב - היא הכרעת הדין נשוא ערעור זה.

לטענת **המערער** טעה ביהמ"ש קמא עת דחה את בקשתה לדחות את הדיון בשל אי התייצבותו של השוטר דותן. מדובר בעד מהותי אשר ראה את המשיב מבצע את העבירה ולכן בפגיעה קשה ביכולתה להוכיח עובדות כתב האישום. כן טעה ביהמ"ש עת קבע שלא הונח הסבר להיעדרות העד הנוסף, כאשר המערער הודיעה שלשוטר היה אישור מחלה.

בפני ביהמ"ש עמדה דרך אחרת לאזן בין ביטול זמנו לבין ניהול ההליך עד תום והיא - מסירה אישית לעד וחיוב בהוצאות. בערעורה מסתמכת המערער על עפ"ת (מחוזי חיפה) 3162-08-10 מ.י. **לשכת תביעות חיפה- משטרת ישראל נ' ברגר קונסטנט, ע"פ** (מחוזי נצרת) 107/91, **מ"י נ' בארי מאיר וע"פ** (מחוזי נצרת) 262/95 **מ"י נ' רועי ברדוגו**.

המשיב טען כי פסק הדין לא ניתן רק על סמך אי הופעת עד התביעה, אלא השופט שמע את גרסתו והאמין לו ואף הוצגו תמונות מסרטון. עד התביעה שלא הופיע (דותן טל) אינו עד מהותי - דוח הפעולה נרשם על ידי השוטר ימיני שהעיד ותקציר האירוע שנרשם על ידי השוטר דותן שלא הופיע היה בפני בית המשפט ולכן, העד לא יכול להוסיף מידע חדש שלא היה בפני בית המשפט והטענה שזכותה הדיונית של המערער נפגעה מהותית הינה ריקה מתוכן.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי טענות הצדדים כפי שהובאו בכתבי הטענות ובדיון בפניי, עיינתי בפרוטוקול הדיון בביהמ"ש קמא והכרעת הדין ובפסיקה הרלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל.

כבר נפסק לא אחת כי יש להקפיד על עבודתו הסדירה של ביהמ"ש וחובה על הצדדים להימנע מהשחתת הזמן השיפוטי לשווא. זמן שיפוטי הוא משאב מוגבל ומיועד לכל בעלי הדין, אלה המתדיינים בבית המשפט ואלה הממתינים ליומם בבית המשפט. בעומס המופקד על בתי המשפט, מקבל משאב זה משנה חשיבות. אך יש לזכור כי האינטרס הציבורי אינו רק הזמן השיפוטי אלא הוא אינטרס רחב; שמירה על שלום הציבור ומניעת עיוות דין, אף הם אינטרס הציבור. מקום, בו אין לזכות נאשם, משלל בוררה האשמה לגופה, אף הוא אינטרס הציבור. בית המשפט נדרש לאזן בין ערכים אלו שלעיתים משתלבים זה בזה ולעיתים ניצבים זה מול זה.

סקירת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים למקרה שבפניי בחר ביהמ"ש להחזיר את התיק לביהמ"ש קמא על מנת שישמע את העדים שלא נשמעו (ראה סקירת הפסיקה בעפ"ת (חיפה) 8423-12-11 **מדינת ישראל נ' נופר צור** (29.4.2012)), זאת מלבד מקרים בודדים בהם דובר על עבירה קלה יחסית, עבירה של ברירת משפט, בהם בחר ביהמ"ש להעדיף את האינטרס שזמנו של ביהמ"ש לא יושחת לריק בעקבות מחדל של התביעה (ראה והשווה: ע"פ י-י (2028/10 **מדינת ישראל נ' מורדוחייב** (25.3.10))).

בנסיבות שבפניי מדובר בדיון הוכחות אחד אליו זומן השוטר, העד, אשר לא התייצב מחמת מחלה. אומנם לא הוגשה

בקשה מבעוד מועד לדחיית הדיון, על אף שהודעה מהשוטר נמסרה לב"כ המערערת עוד בשעות הבוקר, לא הוגש אישור רפואי המעיד על נבצרות ובהחלט ניתן היה, ואף מצופה, כי המערערת תפעל בהתאם לדיון ולתקנות ותחסוך את זמנו היקר של ביהמ"ש ואף בזמנו של המשיב יש להתחשב. מחדל זה הנעוץ בהתנהלות המערערת, ניתן גם ניתן לרפא על דרך של פסיקת הוצאות לטובת המדינה ו/או לטובת המשיב, הכל לפי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה הבא בשערי בית המשפט. טענת המערערת כי, החלטת בית משפט קמא שלא לאפשר את שמיעת העד במועד מאוחר יותר, פוגעת בזכותה להוכיח את טענותיה, וכי ניתן היה לאזן בין זכויות הצדדים והאינטרסים שלהם, על דרך של הטלת הוצאות ו/או חיוב בהמצאה אישית ו/או בצו, היא טענה המתיישבת עם הפסיקה.

ומכאן, אני מקבלת את טענת המערערת כי מחדל זה, העדר התייצבות של עד מהותי לשיבת הוכחות אחת, אין בו כדי להביא לאי בירור האישום עד תום. כאמור, טענה זו מתיישבת עם ההלכה הנוהגת ועם האינטרס הציבורי הרחב.

בנסיבות אלו לא נותר איפוא אלא להורות על החזרת הדיון לבית משפט קמא ועל ביטול ההכרעה.

לפני סיום, לא נעלמה מעיני טענת המשיב כי עדותו של מר דותן טל איננה מהותית. לטענתו, ביהמ"ש קמא התרשם לחיוב מעדותו והעדיף עדותו על פני עדותו של השוטר ימיני. טענה זו אף עולה מתוך הכרעת הדיון. יחד עם זאת, לא ניתן להגיע למסקנה כי עדותו של מר דותן טל אינה מהותית והיא לא תעלה או תוריד לגוף ההכרעה. השוטר אשר ערך את כתב האישום טרם העיד ומשכך לא ניתן לחזות מה המשקל שיתן לעדותו בית משפט קמא. חזקה כי בית משפט קמא יבחן וישקול נכונה את מכלול הראיות והעדויות שנשמעו וישמעו בפניו.

על יסוד כל המקובץ דלעיל, הנני מקבלת את הערעור ומורה על החזרת הדיון בתיק לביהמ"ש קמא על מנת שתשמע עדותו של השוטר דותן טל ולאחר מכן תינתן הכרעה לגוף האישום ע"י בית משפט קמא.

במסגרת שיקול דעתי, יקבע בית משפט קמא את סכום ההוצאות שיפסקו לטובת המדינה ו/או לטובת המשיב בשל אי התייצבות העד לשיבת הוכחות.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ו, 12 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.